

Publicerad 2008-09-16 10:59 av madigan

Önskningarna

Vi pratade om önskingar! Vad som kunde kännas bra att göra. För att behålla närheten till det vardagliga efter sjukdomen. Inte bli isolerad, ensam, deprimerad.

Det fanns mycket att göra. Små steg. Viktigast av allt, var att få kroppen stark. Promenera. Simma. Gå på kurs. Måla. Resa. Träffa andra i samma situation. Listan kunde göras lång.

Ännu finns en motvilja mot det! Allt viktigt som går att göra, för att förbättra! Rädslan fanns kvar från då jag handlöst föll, där på Apoteket. Då när allting förändrades. Propp. Strouk. Var beskedet när jag blev vid medvetande igen. Att jag inte skall drabbas igen, är inget självklart! Den oron finns där.

Vägen tillbaka är nu bara min!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren madigan med Poeter.se id #16831 innehar upphovsrätten